

Veľká noc 2024 B

AI V dávnych časoch kráľ dal postaviť do cesty veľký balvan. Potom sa ukryl a sledoval, či niekto dokáže túto obrovskú skalu dať preč. Niekoľko z kráľových najlepších bojovníkov prišlo ku skale, no ani sa neunúvali s ňou niečo urobiť a odkráčali preč. Mnohí nadávali na kráľa, že neodstránil z cesty tento balvan. Nikto z nich však nič neurobil. Podvečer išiel okolo skaly roľník, ktorý si viezol vozík zeleniny. Pristúpil k balvanu, položil svoj náklad a skúsil túto veľkú skalu posunúť na kraj cesty. Po dlhom snažení a tlačení kameňa sa mu to nakoniec podarilo. Vzal teda svoj vozík plný zeleniny a chcel odísť. Zrazu však zbadal, že na mieste, kde bola skala, leží mešec peňazí. V mešci bolo kopec zlatých mincí a odkaz od kráľa, že mešec patrí tomu, kto dokázal odstrániť obrovský balvan z cesty. A tak sa roľník naučil to, čo sa mnohí z nás nikdy nenaučia: „Každá jedna prekážka predstavuje príležitosť, aby sme zlepšili svoj život.“

KE Prekážka smrti sa stala Bohu Otcovi príležitosťou, aby nás mohol spasiť. Smútok a žiaľ sa mení na radosť a nádej. Balvan zatratenia je odstránený a život večný s Bohom je znova možný.

DI Žijú medzi nami ľudia, ktorí mali možnosť nahliadnuť do tajomstiev posmrtného, vzkrieseného života. Jednou z nich je Mary Nealová. V knihe *Výlet do neba* opisuje ako sa vybrala s manželom na dovolenku do Južnej Ameriky. Pri splavovaní rieky sa kajak, v ktorom sedela, zakliesnil pod vodopádom a uväznil ju pod silným prúdom vody. Napriek zúfalému úsiliu priateľov ostala pod vodou pridlho. Utopila sa. Zomrela a ako si vtedy uvedomil aj jej manžel, odišla do večnosti. Po krátkej chvíli oživovania ju predsa len vrátili späť. Píše: „Do pozemského života som sa vrátila s ťažko poranenými nohami a vážnymi pľúcnymi problémami.“ V nemocnici ležala vyše mesiaca a ešte dlhšie bola pripútaná na vozík. Ako chirurgička na ortopédii sa vrátila do práce po viac ako šiestich mesiacoch. Mary tiež píše: „Mnohí hovorili o mojej nehode ako o čomsi strašnom, tragickom. Pre mňa to však bol jeden z najväčších darov, aké som kedy dostala.“ Na sériu udalostí súvisiacich s nehodou a potom s uzdravením sa podľa nej nemožno pozeráť inak ako na zázrak. Okrem toho, že sa jej dostalo výsady nazrieť do neba, niekoľko týždňov po návrate na zem prežívala intenzitu Božieho sveta. Mary podrobne opisuje svoje pocity, komunikáciu s anjelmi a hlboké sklamanie, keď si uvedomila, že jej čas vo večnosti ešte neprišiel. Náhly a nečakaný osobný zážitok neba, vedomie Božej blízkosti a pochopenie zmyslu svojho bytia na zemi Mary zásadne zmenilo život. Vyjadruje to slovami: „Neopísala som podrobnosti svojho života preto, aby ich opakovali druhí. Chcela som však ukázať, že ak človek dokáže zmeniť vieru v dôveru, môže riešiť každý problém s pocitom vďačnosti a radosti.“

PAR Pred Veľkou nocou sme sa mnohí pripravovali na tento posvätný čas sviatosťou zmierenia, aby sme opäť mali príležitosť meniť našu vieru na dôveru v Boha. Tých, ktorí prišli na spoveď po dlhšom čase, som sa spýtal: „Chcete byť aj vy spasení?“ Všetci odpovedali kladne. Pokračoval som: „A čo preto robíte?“ Odpovedali: „Snažím sa robiť dobré skutky.“ Pochválil som ich. Zároveň som však dodal: „Verím, že si uvedomujete, že dobré skutky, slová, obety a modlitby nám pomôžu ku spáse len vtedy, keď ich konáme v milosti posväcujúcej. V tom sa líšime my kresťania od ostatných ľudí.“ Mnohí nerozumeli a tak som uviedol pár príkladov, s ktorými sa podelím aj teraz.

MY Ak kresťan ide na spoveď pred Vianocami alebo Veľkou nocou, koná veľmi správne a chvályhodne. Bohu sľubuje po odpustení nápravu, polepšenie sa. Boh človeka v tomto predsavzatí posilňuje Eucharistiou – svätým prijímaním, aby sa v ňom milosť posväcujúca rozvíjala a prehlbovala. Pokiaľ sa veriaci denne modlí, pokiaľ svätí nedeľu rannou a večernou modlitbou, spoločnou rodinnou modlitbou aspoň pri obede, modlitbou vďačnosti svätej omše so svätým prijímaním, odpočinkom, duchovným čítaním a návštevou rodín, tak pracuje na svojej spáse. Ak však znesväčuje nedeľu a sviatok nakupovaním, nemiernym pitím alkoholu alebo iným nemiernym užívaním si, zbytočnou prácou alebo obchodovaním, upadá do ťažkého hriechu. Od tej chvíle stráca milosť Božiu posväcujúcu a až do nasledujúcej sviatosti zmierenia všetko dobré, čo robí sa mu nepočíta pre spásu. To znamená, že ak ide veriaci na spoveď 2 krát za rok, je v milosti posväcujúcej len okolo Vianoc pár dní a Veľkej noci pár dní a potom žije mesiace v ťažkom hriechu, nič z dobrých slov, skutkov, modlitieb sa mu nepočíta pre spásu, lebo mu chýba milosť posväcujúca. Takto sa mení život veriaceho človeka len na akýsi náboženský folklór alebo inak vyjadrené pokrstené pohanstvo či obyčajný humanizmus. Spása je v ťažkom hriechu je nemožná. Ťažký hriech je balvan, ktorý nám bráni, aby sme pracovali na svojej spáse. Kristus zmŕtvychvstaním ten balvan odvalil a nám dal sviatosť – zvlášť krstu, zmierenia a Eucharistie, aby sme mohli denne pracovať na svojej spáse. Nenúti nás, pozýva nás, povzbudzuje nás. Rešpektuje našu slobodu, lebo nás úžasne miluje. Preto aj Cirkev veľmi povzbudzuje k častej spovedi a svätému prijímaniu. Ide nám o život, život večný, o spásu.

ADE Dnes nás naplňuje pocit radosti a vďačnosti voči Bohu Otcovi. Odvalil kameň smrti a hriechu a nám dal silu, aby sme ten kameň v živote mohli odvaliť ako ten roľník. Odmenou nám nie je mešec peňazí, ale ako o tom napísala Mary Nealová v knihe *Výlet do neba*, spása a večný život v radosť s Bohom. Amen.